

Hvad er kærlighed? Del 4

Tilhørerne:

Siger du, at jeg ikke bliver til en Gud, men at jeg vil blive ét med Gud?

JJ:

Jeg skal nok sige noget mere om det om et øjeblik.

De forskellige liv i dyret forenede sig med de lavere liv i dyret, ligesom insekterne forenede sig for at skabe højere livsformer, og disse former forenede sig for at skabe endnu højere livsformer, indtil vi når til de højt udviklede dyrearter og til os selv, der forener disse højere stående dyr i vores egen krop. De amerikanske indianere erkendte dette, og når de healede et menneske, kaldte de på dyret i mennesket, som kunne være en ræv, en ørn, en bjørn, eller hvad de nu associerede med den person, som de healede. De brugte også dyrenavne i forhold til sig selv, fordi de instinktivt erkendte, at vi er skabt af de lavere dyreliv. Der har været et antal lavere dyreliv, som har forenet sig og skabt en struktur, som vi kan inkarnere i.

Og her er en nøgle: du eksisterede aldrig som en enhed i form, før alle disse elementer blev sat sammen, så du kunne bruge dem. Lad os vælge noget, der er evigt. Jeg kan godt lide at bruge sangen "Yesterday" som eksempel, fordi alle kender den. Før Paul McCartney skrev sangen "Yesterday" eksisterede den, og den har altid eksisteret, og der har aldrig været et tidspunkt, hvor den ikke eksisterede, men han skulle kombinere noderne på den rigtige måde. Da han havde gjort det, kunne sangen inkarnere. Derefter brugte andre mennesker den og skabte forskellige variationer, som kan sammenlignes med forskellige liv i forhold til sangen. Den har gennemgået hundredvis af forskellige versioner eller liv, men den er stadig sangen "Yesterday".

Uanset hvem der har haft fat i den og ændret den, indeholder den stadig essensen af den oprindelige sang "Yesterday". Der vil aldrig komme et tidspunkt, hvor sangen "Yesterday" vil blive opløst eller ødelagt. Det er lige meget, hvad du gør – du kan ødelægge enhver kopi, der eksisterer, ethvert album som the Beatles nogensinde skrev, og sangen "Yesterday" vil stadig kunne genskabes ved at sammensætte noderne på den rigtige måde. Vi spiller dem – og viola: der har vi sangen "Yesterday" igen.

Vi er alle sange i Guds hoved, og siden dette univers blev skabt, har vi har ventet på, at elementerne skulle forene sig og skabe et redskab for os, som vi kunne inkarnere i. Og disse elementer begyndte for meget længe siden som bittesmå atomer, og efterhånden gik udviklingen gennem mineralriget, planteriget og til sidst dyreriget, og da alle elementerne blev korrekt sammensat, så kom vi ned og inkarnerede.

Vi blev trukket herved som en livskraft (Monad), da vi opdagede, at der kunne skabes et redskab, som vi kunne manifestere os i her i den fysiske materie.

Tilhørerne:

Mener du, at vores krop inkarnerer igen og igen?

JJ:

Nej, ikke kroppen, men du gør det. Tænk på nodepapiret til sangen "Yesterday" som dit fysiske legeme. Når du spiller det, betyder det, at du lever på jorden. Hvis du ødelægger klaveret eller nodepapiret, eksisterer sangen stadigvæk. Hvis du ødelægger dit fysiske legeme og dit astrallegeme

og alt, hvad vi kan se omkring dig, eksisterer du stadigvæk. Du kan bare finde en anden krop at inkarnere i.

Tilhørerne:

Hvilken del af mig gennemlevede så mineral- og dyreriget?

JJ:

”Yesterday” delen af dig. Forestil dig, at du river alting i stykker, som har noget at gøre med sangen ”Yesterday”. Eksisterer den stadig?

Tilhørerne:

Ja.

JJ:

Kan du mærke den?

Tilhørerne:

Ja.

JJ:

Korrekt, den findes stadig, men den behøver et redskab for at kunne udtrykke sig i denne verden. Du har syv legemer i alt, og den højeste del af dig er den essens, som ikke har form, og det er den guddommelige del af vores selv, som vi kalder Monaden.

Sjælsenergien er det, som forbinder os med vores højere triade. Det er forvirrende, for de højere verdener er så høje, at vi ligeså godt kan lade være med at tænke på dem, for vi formår ikke at forstå dem på nuværende tidspunkt. Vi er langt fra så udviklede, som nogle mennesker gerne vil tro. Hvis vi koncentrerer os om de tre lavere verdener: den fysiske, den emotionelle og den mentale og på sjælen, som bringer os op til de højere, så er det så højt, som de fleste af os kan forstå lige nu. Så når vi taler om den evige del af os selv, mener vi noget endnu højere – et par trin mere op ad stigen.

Den bedste måde at forestille sig det på er ved at tænke på en sang. Vi kan på ingen måde ødelægge sangen ”Yesterday”. Essensen af den havde ingen begyndelse og vil ikke have nogen afslutning, og den kan altid genskabes, når den får et redskab, som den kan udtrykkes igennem. Du er en sang i Guds sind, en sang som ikke kan ødelægges, og du blev aldrig skabt og vil manifestere dig igen og igen og igen, når den rigtige kombination af form og redskaber sammensættes, så du kan hoppe ned i den. Med en sang som ”Yesterday” så har en større eller mindre del måske manifesteret sig i Middelalderen eller i Romerriget, men så fik Paul McCartney fat i hele sangen og satte den sammen – han gav den det rette redskab at manifestere i. Det er på samme måde med os. Der findes dele af dig, som ligner andre menneskers dele, men det gør dig unik, at du er netop dén menneskelige sang, som er dig – ikke blot en del af dig, men du udgør hele sangen.

Tilhørerne:

Vil vores næste skridt så bringe os lidt nærmere på at blive supermennesker?

JJ:

Først og fremmest er vi ikke afslutningen af evolutionen, og næste skridt er det, vi kalder Det Molekylære Forhold. Her vil forskellige menneskelige enheder sammensættes, ligesom forskellige

atomer sammensættes for at skabe noget, der er mere avanceret – på samme måde vil det blive med mennesker. Vi vil samle forskellige menneskelige enheder og forbinde dem med Gud, og på denne måde vil vi skabe et redskab for en enhed, som ikke er mig eller Artie eller James, men et væsen som har ventet i milliarder af år på at få et redskab at manifestere sig i. Det vil blive som en superudgave af sangen ”Yesterday” – en udgave hvor den nuværende sang kun udgør en del.

Dette molekyle vil sammensættes af tolv mandlige og tolv kvindelige enheder. En mand og en kvinde vil sammen frembringe det, vi kalder en molekylær enhed. De behøver ikke nødvendigvis at være gift eller have et romantisk forhold sammen. De kan enten være tætte venner eller arbejdskammerater, og de vil blande deres energier og skabe noget, som er højere end dem selv. Når redskabet sammensættes, vil de tiltrække denne højere enhed, som vil udbryde: ”Åh, endelig har nogen skabt et legeme til mig.” Så vil han komme herved og inkarnere i legemet.

Så disse 24 enheder vil frembringe et redskab for denne superenhed, som vil inkarnere, og han vil have kvaliteter, som vi ikke har set siden Jesu tid. Han vil inkarnere i fysisk form, og I er atomerne i den fysiske form. Atomerne må blandes med sjælsenergi, og hvis formen ødelægges, så opløses den, og enheden må vende tilbage, hvor den kom fra.

Det var det, der skete på Jesu tid. Jesus var i virkeligheden en dygtig kemiker, for han sammensatte det første arbejdende molekyle. Der har sikkert været andre, men dette er det eneste, som vi har optegnelser om. Han sammensatte det og sagde: Gå nu ud og prøv at gøre det, jeg har gjort. Apostlene fandt ud af, at de kunne gøre det samme som Jesus, men de var temmelig afhængige af Ham indtil den sidste nadver. Vi får at vide, at Judas forrådte Kristus, som derefter gik ud i Getsemane Have. Vi får fortalt, at Jesus led så meget, at Han næsten døde. Han var næsten klar til at dø, da en engel kom og gav Ham styrke. Hvem var dette væsen, som kom og styrkede Ham? Det var et væsen fra den molekylære orden, en af Mestrene. Han var en del af det molekylære link og var i stand til at styrke Jesus.

Efter korsfæstelsen skete der ingen mirakler, og apostlene blev almindelige mennesker igen, fordi de manglede en ingrediens. De var nu elleve enheder i stedet for tolv. Så de besluttede sig for at mødes og tilføje en tolvte enhed. De tilføjede den tolvte enhed, som var Mathias, og lige efter de havde optaget ham i gruppen, siges det, at ildtunger kom til syne over apostlenes hoveder, og der kom et mægtigt vindstød. Lyden fra dette vindstød var så intens, at den tiltrak mange menneskers opmærksomhed i Jerusalem.

Der var en konference på dette tidspunkt med 16 forskellige nationer, som talte 16 forskellige sprog, og repræsentanterne for disse 16 forskellige grupper kom for at se, hvad lyden var, og da de nærmede sig, gik Peter ud og talte til dem, og da han gjorde det, hørte enhver ham tale på sit eget sprog. Pludselig var Peter ikke længere et normalt menneske, han var mere end det, fordi de havde sammensat de tolv enheder igen, og da ildtungerne kom til syne over deres hoveder, var de et symbol på, at enheden kom ned og manifesterede sig i gruppen.

Tilhørerne:

Så var de tolv det fysiske legeme, som enheden manifesterede sig i?

JJ:

Ja, enhedens fysiske legeme bestod af de 24 mennesker.

Tilhørerne:

Siger du, at de 24 tilsammen udgjorde én person?

JJ:

Nej, de er adskilte fysisk, men forbundne som små atomer, og små atomer udgør også separate enheder fysisk. Peter var en del af dette legeme, Jakob var en del af dette legeme, Johannes var en del af dette legeme, og disse 12 mænd og kvinder var tilsammen hele legemet.

Copyright 2012 by J J Dewey